

שלא כמו לוי, "המסורתית", אליעז (35) לקחה את הלדינו ועטפה
אתו בנגיעות ג'ז ומוזיקה אתנית. בימים אלה יוצא "היא יצאה מן
הים", אלבום הבכורה של הזמרת, שעוסקת גם בתרפיה במוזיקה
ובלימוד פיתוח קול.

אליעז התעניינה בלדינו כבר כשהייתה תיכוניסטית, ובשנים
האחרונות החלה להתעמק גם דרך ספרים ואנתולוגיות ובעזרת
אנשים דוברי לדינו ששפכו בעבודה אור על השפה. אחרי שירות
צבאי בצמד הוויי פיקוד מרכז ושנה אחת ב"דימון", עברה אליעז
להתגורר בניר-יורק, שם החלה להופיע עם שירי לדינו באירועים,
בפסטיבלים ובמוזיאונים של הקהילה היהודית. "תמיד אחרי
ההופעות אנשים ניגשו ורצו לקנות דיסק. בסוף נפל לי האסימון,
והחלטתי להקליט, אבל לא ידעתי כמה זה קשה", היא אומרת.
למזלה, גם לה היה גב איתן ותומך: בעלה, אלכס סקולניק, ושי
בכר (מוזיקאי ירושלמי לשעבר שחי בניר-יורק) החלו לעבוד על
העיבודים, ולפרויקט הצטרפו שלל מוזיקאים מוערכים ביניהם
עומר פארוק, מהמפורסמים שבאמני מוזיקת העולם, והחלילן
סטיב גורן, שמנגן עם פול סיימון.

אלא שבניגוד לנסיקה המטאורית של לוי, חלומותיה של אליעז
התרסקו אחד לאחד. אסון התאומים נטע בלבה פקפוק באשר
לשהותה בניר-יורק, ואחרי ניתוח שעברה בודכי הנשימה, איבדה
את קולה לתקופה ממושכת, מה שגרם להפסקת העבודה על האל-
בום. כאשר גם נישואיה עלו על שרטון והיא התגרשה מסקולניק,
הגיעה למסקנה שאין לה מה לחפש בארצות הברית. "כל הסימנים
הראו לי שאני צריכה לחזור לארץ", היא מודה. ב-2003 היא אכן
חזרה לירושלים, והשלימה בעצמה את מה שהתחילה שלוש שנים
קודם לכן.

"היא יצאה מן הים" כולל שירי לדינו מטוגנים שונים: שירי אהבה
לצד פיוטים, קינות ושירים שמחים. ההגשה והעיבוד נוטים לכיוון
הג'ז המעוּחן שמשתלב במוזיקה אתנית.



ופרי אליעז. "החיים הובילו אותי ללדינו" • צילום: שימי נכטיילר

למה דווקא לדינו? הרי לא גדלת בבית שבו דיברו את השפה.
"הייתה תקופה שניהלתי תנות דיסקים ואז שמעתי את אברהם
פרדה ואת 'אניב בסלוניקי' של טוינה יאנטו, שהשפיעו עליי מאוד.
לא ויבדתי את השפה, אבל נמשכתי אליה והיא סקרנה אותי. גם
אנשים מסביבי דרבנו אותי ואמרו לי שקולי מתאים ללדינו, ככה
שבעצם החיים הובילו אותי ללדינו. אני אוהבת את המנגינות
העתיקות ואת המלודיות המקסימות ששרדו המון שנים. החיבור
מדויק לרדף, האם ששרה לבת, השרשרת הזו נורא יפה בעיניי. אבל
אני לא רואה את עצמי רק כזמרת לדינו. יש לי חלום לתרגם ולשיר
את שיריו של גודאן ברגניץ".

עיתון כל הזמן

16-10-2006